

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

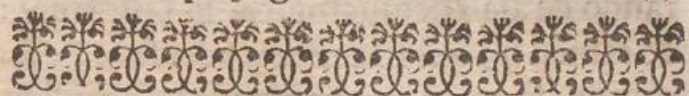
Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 1. De necessitate Fidei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

CONSIDERATIONES
CHRISTIANÆ.

pro singulis Anni diebus.

J U N I U S.

DIES I.

De Necessitate Fidei.

I.

DEus nos ducere per viam Fidei potuit; cum Magister noster sit; & debuit, cum sit Magister bonus. Hæc via facillima est, cum aliæ omnes difficillimæ fuissent, imò & impossibiles. Vita hominis tam brevis est, & occupationum ejus tantus numerus; quæ sufficiens ei tempus superesse posset examinandis, & penetrandis veritatibus adeò sublimibus, quas Religio nostra proponit? fuissentne tot homines ingenij tam stupidi, intelligentiæ tam limitatæ hujus discussionis capaces? fuissentne ausi viri doctissimi, & perspicacissimi felicem hujus rei sibi successum polliceri? maxima ingenia à tot sæculis dispu-

N 4

tan-

Junius.

tando de ala alicujus muscæ se fatigârunt : & tamen ij, qui sincerioris fidei sunt, fatentur, se concipere non posse, quousque ea extendi possit. Qua igitur ratione comprehendere cupient naturam, perfectiones, & operationes ipsius Dei? verum ope fidei ingenium simplex, rudis opifex eas intra momentum æquè, ac doctissimus quisque cognoscit. Et ubi majore pollet fide, magis etiam cognoscit.

II. Via fidei non facillima solum, sed & tutissima est; quia firmo fundamento, autoritate nempe divina, & veritate suprema nititur. Nulla alia scientiarum certitudo, quantacunque ea sit, eò usque pertingere potest; idcirco quòd semper pendeat à sensibus, qui fallaces sunt, ab experientijs, quæ sunt mutabiles, à rationibus, quæ multoties parùm justæ sunt, à consequentia, quæ universalis esse non potest, à connexionem effectuum cum suis causis, quæ nobis frequentissime sunt ignotæ. Imò vix ullum fuisse ingenium quantumvis magnum videtur, quod in errores satîs crassos non inciderit. Et plerique, si sinceri sint, fateri coguntur, se, postquam longo tempore res naturales, & valdè sensibiles meditati, ac speculati fuere, eò tandem venire, ut paulò congruen-

gruentius, quàm fæx populi dubitare de Junius, illis queant. At fides me tutum valdè, & inconcussum reddit; quòd æquè parùm fieri possit, ut me decipiam, ac fieri potest, ut Deus decipiatur, vel me decipiat. Id ego credo, quia Deus hoc certissimum esse dixit.

III. Via fidei non facillima duntaxat, & tutissima est; sed nec in obscuritate sibi innata evidentiâ aliquâ caret, cùm mihi sit evidens, me non tantùm prudenter credere posse, quod ea mihi proponit; sed neque posse sine extrema imprudentiæ notâ non credere, cùm obligatio, quæ mihi incumbit, veritatibus prorsus evidentibus nitatur. An non evidens est, esse Deum, eum veritatem esse, & fallere, & falli nesciam, cùm mihi loquitur? an non evidens est, eum nobis loqui per miracula, quæ sunt voces Dei? an non evidens est, eum nobis præcepisse, ut crederemus veritates ab ipso per miracula firmatas; quia per hæc nobis declarat, se ipsum esse, qui ea nobis revelavit? an non saltem moraliter evidens est, eum Religionem Christianam, & veritates, quas ea nobis proponit, multorum testimonio miraculorum confirmasse; cùm tot viri perspectæ capacitatis, probitatis, & virtutis, qui si nos de-

Junius.

cepissent, nihil inde commodi sperare poterant, id nobis asseverârunt tam diversis temporibus, & locis, atque insuper proprio sanguine obsignârunt? an non igitur evidens est, me non minùs sapientem, ac prudentem esse in mea fide, quàm liberioris vitæ homines imprudentes, & ameneres sunt in sua incredulitate?

Gratias age Deo de bonitate, qua te direxit per viam tam facilem, & tutam, ut est via fidei.

Testimonia tua credibilia facta sunt nimis. *Psal. 92. 7.*

Quisquis adhuc prodigia, ut credat, inquirat, credente mundo, magnum est ipse prodigium. *Aug. l. 17. de Civit. Dei.*

DIES II.

De Mensura Gratiarum.

I.

Mensura quædam est gratiarum, præsertim gratiæ fortioris, & potentioris; quæ, ubi fuerit exhausta, non amplius ferè *Ephes. 4. 7.* est alicujus gratiæ sperandæ locus: unicujque enim nostrum, Apostolo teste, data est gratia secundum mensuram donationis Christi. Deus infinitè sapiens omnia in pondere facit, & mensura. Sinec folium de arbore

ca-